

EL MISTERIÓS CAS AL POBLE DE MASNOU.

Corria l'any 1980, quan en una escola al poble de Masnou, una classe de xiquets d'onze anys van anar d'excursió a la muntanya per veure les flors, arbres i demés coses de la naturalesa a la primavera.

Quan va arribar l'hora de tornada a l'escola, el director del cole es va donar compte que estaven tardant massa i va a començar a preocupar-se.

Va cridar a la policia per contar-los el que estava passant i va a començar una batuda en la que va participar amés de la policia, tot el poble i veïns dels pobles dels voltants. La batuda va durar tres dies i no es va trobar ni rastre dels 20 xiquets i del seu professor, tant sols es va trobar una sabata de una de les xiquets.

El poble va quedar molt marcat per aquesta tragedia i molts familiars no van poder aguantar la tristor produïda per aquesta perdua tant gran, i van tindre que marxar del poble per a intentar que la seua vida continuara.

Van passar 30 anys i un dia va arribar una senyora amb una pinta molt descuidada que es veia molt estranyada per totes les coses que l'envoltaven.

La senyora va parar a una parella i li va preguntar on estava la comissaria de policia i li van indicar amablement la seua localització.

En arribar a la comissaria va a dir-li al policia que era un dels membres d'una classe que van desapareixer fa molt de temps, i li va dir que per favor tenia que vindre amb ella per a salvar als seus companys.

Ningú li va creure en un primer moment, perque aquesta historia s'havia fet molt comú entre tots els membres d'aquest poble i pensaven que estava mentint, ja que tots els donaven per morts després de tant de temps.

Un policia que havia treballat en el cas en aquella época, es va adonar que li faltava una sabata i va recordar que sols es va trobar una similar en la batuda.

Va ser a partir d'eixe moment quan la seua historia va començar a ser creguda per tota la comissaria.

Una vegada la senyora va acabar de contar la seua historia, tota la policia i els serveis de rescat es posaren en marxa perque segons deia hi havien més supervivents.

Júlia, que era la senyora que havia aparegut, els va dir que el dia que la seua classe va anar d'excursió, els va apareixer un os molt gran i van tindre que amagar-se en una cova perque els volia menjar.

En el moment que van entrar dins, va començar a caure roques en la porta i no van poder eixir.

Van intentar trobar un altra eixida i no la van descobrir.

El professor, que es deia Joan, era un home que li agradava molt la muntanya i entenia de totes les coses que en ella es trobaven.

Va ensenyar als xiquets a menjar tots els fongs e insectes que eren bons per a la poder sobreviure, aixi com a beure l'aigua que eixia per les parets i els rius interns que dins de la cova havien.

El temps va anar passant, i per desgràcia, va haver companys que no van poder adaptar-se a aquelles condicions i es moriren per malaties.

Joan després de 25 anys també va morir, però ell ja els havia ensenyat a ser uns grans supervivents, tans sols els faltava trobar una manera d'eixir.

Un dia la terra es va moure i gracies a això es va fer un xicotet forat en una de les parets i poc a poc van anar a fent-lo més gran fins que Júlia, que era la més menuda va poder eixir.

Quan els equips d'émurgencies van arribar a la cova, van començar a picar el forat per on havia eixit Júlia, fins que van poder traure a tots els supervivents.

La vida per aquells xiquets que ara eren adults va a tornar a començar, i el reencontre amb els seus familiars va ser molt difícil per el temps que havia passat, pero poc a poc van tornar a recobrar la normalitat els habitants d'aquell poble anomenat MASNOU.

